

spørgslen stammer for den aldeles overvejende Del fra, at der er mange, hvis Fødsel, Opdragelse og Uddannelse gør dem særligt egnede til at være Jordbrugere, og som køber Ejendomme ikke i Forventning om at kunne sælge dem med Fordel, men med det Formaal at vie deres Kræfter til en Virksomhed, som de egner sig for, og som har deres Interesse. Den foreslaaede Ordning vil ikke kunne forhindre, at de Ejendomme, der her er Tale om som Følge af stærk Efterspørgsel vil kunne stige i Pris, og at der vil være Tilfælde, hvor den første Ejer vil kunne sælge med Fordel. Og det er der vel ingen Ulykke i.

N. Pedersen-Nyskov kan tiltræde det, der efter min Mening er det væsentligste i det af Mindretal A. fremsatte Forslag, nemlig at Jord, som er i offentlig Eje, i saa vid Udstrækning som muligt anvendes til Oprettelse af selvstændige Husmandsbrug, at der af Staten ydes Laan hertil, samt at Staten paa en vis Maade bevarer Ejendomsretten til Jorden, idet Køberen intet udbetaler af Jordprisen, men svarer en særlig Rente.

Mine Betæneligheder gælder navnlig Punkt 4, hvor jeg foreslaar, at c, 1ste Stk. udgaar.

Naar jeg ikke ønsker at tiltræde Forslaget angaaende de periodiske Vurderinger, er det ikke blot fordi det vil forvolde Vanskeligheder og Udgifter, uden at det ses at ville bringe tilsvarende Fordele, men fordi man her kommer ind paa Beskatningsspørgsmaalet, og selv om Kommissionen, efter de ved Lovforslaget om Nedsættelse af en Landbokommission førte Forhandlinger, finder sig berettiget til at tage dette Spørgsmaal op — hvad jeg kunde ønske, da en Reform af vor Skattelovgivning, især Ejendomsskyldloven, efter min Mening er nødvendig — saa tror jeg, at dette maa gøres til Genstand for en selvstændig Undersøgelse.

Ogsaa Bestemmelsen i Punkt 2, hvorefter Jordens Værdi ansættes, efter hvad en forstandig Køber vilde give, for saa vidt Jorden hørte til »en middelstor Bondegaard«, er jeg betænkelig ved, da det er mig uklart, hvilken Betydning og hvilke Følger en saadan Bestemmelse kan faa. Efter min Mening maa Præstegaardsjorden og eventuelt ogsaa anden Jord erhverves og afhændes til sin Brugsværdi.

Naar Mindretal A. mener, at man ad den anviste Vej kan fremskaffe Jord til en lavere Pris end den almindelige, saa fremkommer den Fare, hvad dette Mindretal ogsaa forudsæ, at denne Fordel kan forsvinde ved første Ejerskifte, idet den første Ejer sælger Jorden til gældende Markedspris, men Mindretal A. mener, at dette vil modvirkes ved de periodiske Vurderinger, hvorefter Jordafgiften kan stige eller falde, men hvis denne Foranstaltning vil være til Gavn for Brugeren, saa vil dette jo tværtimod medføre, at Salgsprisen yderligere forøges.

Mindretal A. har tænkt sig Muligheden af, at der, naar Præstegaardsjorderne afhændes paa den her angivne Maade, kan blive Tale om at yde Præsteembederne Erstatning, og det samme maa vel blive Tilfældet med anden Jord, som erhverves i dette Øjemed, og en saadan eventuel Erstatning maa Staten selvfølgelig yde, men skal Staten bringe et Offer for at skaffe Husmændene billig Jord, saa synes dette at blive det samme som den billige Rente, om end paa en anden Maade.

Med de her foreslaade eller antydede Ændringer kan jeg tiltræde Forslaget.